

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

11. srpnja 2018.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost – Direktiva 2006/112/EZ – članak 311. stavak 1. točka 1. – Poseban sustav za rabljenu robu – Pojam ‚rabljena roba‘ – Roba koja sadržava dragocjene kovine ili drago kamenje koje trgovac preprodaje – Prerada te robe nakon prodaje – Prikupljanje dragocjenih kovina i dragog kamenja – Pojam ‚dragocjene kovine ili drago kamenje‘”

U predmetu C-154/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Augstītiess (Vrhovni sud, Latvija), odlukom od 21. ožujka 2017., koju je Sud zaprimio 27. ožujka 2017., u postupku

SIA „E LATS”

protiv

Valsts ieņēmumu dienests,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: E. Levits, predsjednik vijeća, A. Borg Barthet i F. Biltgen (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 25. siječnja 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za SIA „E LATS”, I. Podvinska, *advokate*, i J. Lagzdišs, *advokats*,

– za latvijsku vladu, I. Kucina i J. Davidoviča, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, L. Lozano Palacios i E. Kalnišs, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 10. travnja 2018.,

donosi sljedeću

Presudu

1. Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 311. stavka 1. točke 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2. Zahtjev je upućen u okviru spora između društva SIA „E LATS” (u daljnjem tekstu: E LATS) i Valsts ieņēmumu dienests (Porezna uprava, Latvija) vezano uz plaćanje poreza na dodanu vrijednost (PDV), konkretno uz primjenu sustava oporezivanja marže kod prodaje stvari sačinjenih od, primjerice, zlata, srebra i dragog kamenja.

Pravni okvir

Pravo Unije

3. U uvodnoj izjavi 51. Direktive o PDV-u određuje se:

„Primjereno je prihvatiti sustav oporezivanja Zajednice koji bi se primjenjivao na rabljenu robu, umjetnine, antikvitete i kolekcionarske predmete, radi sprežavanja dvostrukog oporezivanja i narušavanja tržišnog natjecanja između poreznih obveznika.”

4. Sukladno članku 1. stavku 2. te direktive:

„Načelo zajedničkog sustava PDV-a podrazumijeva primjenu na robu i usluge općeg poreza na potrošnju koji je točno razmjernan cijeni roba i usluga, bez obzira na broj transakcija koje se odvijaju u postupku proizvodnje i distribucije prije faze u kojoj se porez obračunava.

Pri svakoj transakciji se PDV, izračunat na temelju cijene robe ili usluga po stopi koja se primjenjuje na takvu robu ili usluge, obračunava po odbitku iznosa PDV-a koji otpada izravno na pojedine troškovne komponente.

[...]”

5. Glava XII. Direktive o PDV-u, naslovljena „Posebne odredbe”, sadržava poglavlje 4., pod naslovom „Posebna odredba za rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete i antikvitete”, kojim su obuhvaćeni članci 311. do 343. te direktive.

6. Sukladno članku 311. stavku 1. točkama 1. i 5. Direktive o PDV-u:

„Za potrebe ovog poglavlja i ne dovodeći u pitanje druge odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚rabljena roba’ znači materijalna pokretna stvar koja je prikladna za daljnje korištenje u stanju u kojem jest ili nakon popravka, osim umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, te [osim] dragocjenih kovina ili dragog kamenja [...] kako su [ih] definirale države članice;

[...]

5. ‚oporezivi preprodavatelj’ znači porezni obveznik koji, u okviru svoje gospodarske djelatnosti i s ciljem preprodaje, kupuje ili primjenjuje u svrhu svog poslovanja, ili uvozi rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete ili antikvitete, bilo da taj porezni obveznik djeluje za sebe ili za drugu osobu, u skladu s ugovorom prema kojemu se plaća provizija na kupnju ili prodaju.”

Latvijsko pravo

7 ?lankom 138. Pievienot?s v?rt?bas nodok?a likums (Zakon o porezu na dodanu vrijednost; u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u) u Latviji je uveden poseban sustav PDV-a za transakcije koje se odnose na rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete ili antikvitete, s ciljem osiguravanja prenošenja u unutarnje pravo posebnog sustava PDV-a predvi?enog, me?u ostalim, ?lankom 311. Direktive o PDV-u.

8 Latvijski je zakonodavac rabljenu robu definirao kao uporabljenu materijalnu imovinu koja je prikladna za daljnju uporabu iste vrste u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka, uz iznimku umjetni?kih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta te dragocjenih kovina i dragog kamenja. Me?utim, pod pojam rabljene robe spadaju predmeti koji sadrže dragocjene kovine ili drago kamenje, ako je prodavatelj iz ?lanka 138. stavka 4. Zakona o PDV-u tu robu isporu?io ili prenio na preprodavatelja.

9 Sukladno ?lancima 183. i 184. Ministru kabineta 2013. gada 3. Janv?ra noteikumi Nr. 17 „Pievienot?s v?rt?bas nodok?a likuma normu piem?rošanas k?rt?ba un atseviš?as pras?bas pievienot?s v?rt?bas nodok?a maks?šanai un administr?šanai” (Uredba Vije?a ministara br. 17 od 3. sije?nja 2013. o postupku primjene odredaba Zakona o PDV-u i odre?enim uvjetima za pla?anje i primjenu poreza na dodanu vrijednost), djelima koja sadrže dragocjene kovine ili drago kamenje treba smatrati predmete koji su navedeni u poglavljima 71., 82., 83., 90. ili 96. Kombinirane nomenklature u tekstu koji je bio na snazi u trenutku kad su se dogodile ?injenice. U ta poglavlja me?u ostalim spadaju prstenje, narukvice, ogrlice, broševi, naušnice, satni lanci i privjesci.

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 E LATS je društvo koje je obveznik PDV-a. Ono nudi zajmove privatnim osobama koje nisu obveznici PDV-a u zamjenu za založene predmete od dragocjenih kovina i predmete koji sadržavaju zlato i/ili srebro, primjerice ogrlice, privjeske, vjen?ano i drugo prstenje, jeda?i pribor ili stomatološki materijal.

11 E LATS je nepovra?ene založene predmete prodao drugim trgovcima, obveznicima PDV-a, klasificiraju?i ih prema vrsti i stupnju ?isto?e. Na te je transakcije primijenio posebni sustav PDV-a, tako da je PDV platio samo na razliku izme?u kupovne i prodajne cijene predmeta od dragocjenih kovina.

12 Porezna uprava je u E LATS-u provela nadzor PDV-a te je zaklju?ila da je to društvo preprodavalo predmete od dragocjenih kovina kao otpad, a ne kao rabljenu robu. Budu?i da se u tim okolnostima nije primjenjivao poseban sustav PDV-a iz ?lanka 138. Zakona o PDV-u, porezna uprava je odlu?ila E LATS-u naložiti pla?anje dodatnog iznosa PDV-a.

13 Tužbu koju je E LATS podnio protiv te odluke Administrat?v? apgabaltiesa (Regionalni upravni sud, Latvija) je odbila s obrazloženjem da je E LATS predmete od zlata ili srebra preprodao kao otpad, a ne kao rabljenu robu, te da stoga nije bilo osnove za primjenu maržnog sustava iz ?lanka 138. Zakona o PDV-u.

14 U prilog svojoj žalbi u kasacijskom postupku pred Augst?k? tiesa (Vrhovni sud, Latvija) E LATS je me?u ostalim tvrdio da primjena maržnog sustava ne može ovisiti o pitanju je li on znao za upotrebu, dakle preprodaju ili preradu, koju ?e kupac primijeniti na prodanu robu te da nije logi?no zaklju?iti da pregrupiranje draguljarskih predmeta mora imati za posljedicu njihovu prekvalifikaciju iz „rabljene robe” u „otpad”.

15 Sud koji je uputio zahtjev smatra da stvari o kojima je rije? u glavnom postupku, koje su bile ustupljene isklju?ivo s ciljem prikupljanja dragocjenih kovina i dragog kamenja koje sadržavaju, ne

spadaju pod pojam „rabljena roba” iz članka 311. stavka 1. točke 1. Direktive o PDV-u, nego pod pojam „dragocjene kovine i drago kamenje” sadržan u toj odredbi. Također smatra da ta odredba državama članicama ne daje diskrecijsku ovlast u tom pogledu. Međutim, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, Sud se još nije izjasnio o takvom tumačenju navedene odredbe i njezino je tumačenje od presudne važnosti za rješavanje predmeta.

16 U tim je okolnostima Augstak tiesa (Vrhovni sud) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 311. stavak 1. točku 1. Direktive o PDV-u tumačiti na način da se rabljeni proizvodi koje je kupio preprodavatelj, a sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje (kao u predmetnom slučaju) i preprodaju se prvenstveno radi uzimanja tih kovina ili kamenja, mogu smatrati rabljenom robom?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li radi ograničenja primjene tog posebnog sustava relevantno to što je preprodavatelju poznata daljnja namjera kupca da uzme dragocjene kovine ili drago kamenje sadržane u tim rabljenim proizvodima ili su pak relevantne objektivne značajke transakcije (količina robe, pravni status druge strane u transakciji itd.)?”

O prethodnim pitanjima

17 Dvama pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 311. stavak 1. točku 1. Direktive o PDV-u tumačiti na način da pojam „rabljena roba” obuhvaća rabljene stvari koje sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje i koje su preprodane radi prikupljanja tih kovina ili dragog kamenja.

18 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, prilikom tumačenja odredbe prava Unije, valja voditi računa ne samo o njezinu tekstu nego i o njezinu kontekstu i ciljevima koji se nastoje postići propisima kojih je ona dio i osobito o kontekstu nastanka tih propisa (presuda od 17. travnja 2018., Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, t. 44.).

19 Što se tiče, kao prvo, teksta članka 311. stavka 1. točke 1. Direktive o PDV-u, treba podsjetiti da se prema toj odredbi „rabljenom robom” smatra „materijalna pokretna stvar koja je prikladna za daljnje korištenje u stanju u kojem jest ili nakon popravka, osim umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, te [osim] dragocjenih kovina ili dragog kamenja [...] kako su [ih] definirale države članice”.

20 Prema tome, da bi se stvar mogla smatrati rabljenom robom u smislu navedene odredbe, ona mora ispunjavati nekoliko uvjeta, tj., prije svega, mora biti materijalna pokretna stvar, zatim, mora biti prikladna za daljnje korištenje u stanju u kojem jest ili nakon popravka i, konačno, ne smije spadati u kategoriju umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, ni dragocjenih kovina ili dragog kamenja.

21 Kada je riječ o prvom i drugom uvjetu, valja podsjetiti da je Sud već zaključio da pojam „rabljena roba” u smislu članka 311. stavka 1. Direktive o PDV-u ne isključuje materijalne pokretne stvari koje su prikladne za daljnje korištenje u stanju u kojem jesu ili nakon popravka, a koje potječu iz druge robe u koju su bile uključene kao njezini sastavni dijelovi, te da kvalifikacija „rabljene robe” zahtijeva samo da je rabljena roba zadržala značajke koje je imala dok je bila nova i da se zbog te činjenice može dalje koristiti u stanju u kojem jest ili nakon popravka (vidjeti u tom smislu presudu od 18. siječnja 2017., Sjelle Autogenbrug, C-471/15, EU:C:2017:20, t. 31. i 32.).

22 Što se tiče trećeg uvjeta, važno je reći da, iako je točno da se sukladno članku 311. stavku 1. točki 1. Direktive o PDV-u umjetnina, kolekcionarski predmeti ili antikviteta ne mogu smatrati

„rabljenom robom”, na te se predmete, za razliku od dragocjenih kovina i dragog kamenja, ipak može primijeniti sustav oporezivanja marže koju ostvari preprodavatelj kao porezni obveznik, što predstavlja sustav iznimki u odnosu na opći sustav iz Direktive o PDV-u (vidjeti u tom smislu presudu od 18. svibnja 2017., Litdana, C-624/15, EU:C:2017:389, t. 24.).

23 Nadalje, treba reći da se u članku 311. stavku 1. točki 1. Direktive o PDV-u izričito spominju dragocjene kovine i drago kamenje kao takvi, no u njemu nema izričitog upućivanja na predmete koji sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje, a prikladni su za „daljnje korištenje” u smislu te iste odredbe, kako je tumačio Sud.

24 Kao drugo, što se tiče konteksta u koji ulazi članak 311. stavak 1. točka 1. Direktive o PDV-u, bitno je podsjetiti da je navedeni članak 311. jedini članak u odjeljku 1., naslovljenom „Definicije”, koji je dio poglavlja 4. Direktive o PDV-u posvećenog posebnim odredbama koje se primjenjuju na rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete i antikvitete, pri čemu te odredbe predstavljaju iznimku od općeg sustava Direktive o PDV-u pa se stoga moraju primjenjivati samo u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za postizanje njihova cilja (vidjeti u tom smislu presudu od 8. prosinca 2005., Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, t. 35.).

25 No budući da se nijedna odredba navedenog poglavlja 4. ne odnosi na dragocjene kovine ili drago kamenje, ni na predmete koji sadržavaju takve kovine ili kamenje, nikakav zaključak nije moguće izvući iz konteksta u koji ulazi članak 311. stavak 1. točka 1. Direktive o PDV-u radi utvrđivanja u kojoj mjeri predmeti sačinjeni od dragocjenih kovina i/ili dragog kamenja mogu potpadati pod pojam „rabljene robe” u smislu te odredbe.

26 Valja se stoga, kao treće, pozvati na cilj članka 311. stavka 1. točke 1. Direktive o PDV-u.

27 U tom pogledu valja prije svega podsjetiti da navedena odredba sadržava definicije koje se primjenjuju na maržni sustav i da je iz uvodne izjave 51. Direktive o PDV-u razvidno da je cilj maržnog sustava spriječiti dvostruko oporezivanje i narušavanje tržišnog natjecanja između poreznih obveznika u području rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta (presuda od 18. svibnja 2017., Litdana, C-624/15, EU:C:2017:389, t. 25.).

28 Nadalje, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točkama 49. do 55. svojeg mišljenja, isključivanje dragocjenih kovina i dragog kamenja iz maržnog sustava temelji se na činjenici da vrijednost koju treba pridati dragocjenim kovinama i dragom kamenju ne proizlazi samo iz njihove korisnosti kao sirovine za proizvodnju drugih stvari, već joj se ponajprije može pridati funkcija unutarnje vrijednosti. Dakle, čak i ako nije potrebno da budu uključeni ili prerađeni u proizvod koji ima posebnu funkciju, te kovine ili drago kamenje imaju vlastitu funkciju, a to je da predstavljaju financijsku vrijednost koja se može ostvariti na tržištu dragocjenih kovina i dragog kamenja. Osim toga, ta se unutarnja vrijednost ne gubi jer navedene kovine i drago kamenje mogu biti predmet daljnje uporabe u više navrata, zahvaljujući činjenici da se ti materijali mogu lako prikupiti i preraditi a da pritom zadrže svoju vrijednost.

29 Konačno, iz konteksta nastanka Direktive Vijeća 94/5/EZ od 14. veljače 1994. o dopuni zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost i izmjeni Direktive 77/388/EEZ – Posebne odredbe za rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete i antikvitete (SL 1994., L 60, str. 16.), kojom je u Šestu direktivu Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklaživanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.), uveden članak 26.a čiji je tekst isti kao tekst članka 311. stavka 1. točke 1. Direktive o PDV-u, proizlazi da je zakonodavac u određenoj mjeri želio omogućiti da se na predmete koji sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje primjenjuje spomenuti maržni sustav.

30 Naime, u Prijedlogu direktive [COM (88) 846 *final*] Europska komisija predložila je da se u navedeni sustav uklju?e „predmeti [...] od zlata ili druge dragocjene kovine ili ukrašeni dragim kamenjem, kad vrijednost navedenih materijala u njihovu sastavu ne prelazi 50 % prodajne cijene tih predmeta”, ?ime je uvedeno razlikovanje izme?u, s jedne strane, dragocjenih metala i dragog kamenja i, s druge strane, predmeta sa?injenih od tih materijala, primjerice nakita.

31 Me?utim, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u to?kama 45. do 48. svojeg mišljenja, u kona?noj verziji ?lanka 26.a Šeste direktive 77/388 nedostaje bilo kakvo spominjanje predmeta koji sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje te se iz maržnog sustava isklju?uju samo „dragocjene kovine i drago kamenje” kao takvi, pri ?emu definicija što treba podrazumijevati pod „dragocjenim kovinama i dragim kamenjem” ovisi o državama ?lanicama.

32 No iako je dakle zakonodavac Unije državama ?lanicama ostavio ovlast definiranja pojma „dragocjene kovine i drago kamenje”, ta ovlast definiranja ima, prema sudskoj praksi Suda, ograni?enje u zabrani dovo?enja u pitanje ne samo sâmog teksta iznimke koju je zakonodavac Unije predvidio, prihva?aju?i definiciju koja je toliko široka da bi pojam „rabljene robe” lišio svojeg sadržaja (vidjeti u tom smislu osobito presude od 28. lipnja 2007., JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust i The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, t. 21., i od 13. ožujka 2014., ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, t. 41.), nego i ciljeva Direktive o PDV-u i na?ela fiskalne neutralnosti koje podrazumijeva zajedni?ki sustav PDV-a (vidjeti u tom smislu presudu od 13. ožujka 2014., ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, t. 42.).

33 Slijedom toga, da bi mogao u?i u kategoriju „rabljene robe” u smislu ?lanka 311. stavka 1. to?ke 1. Direktive o PDV-u na koju se može primijeniti poseban maržni sustav, a ne u kategoriju „dragocjenih kovina i dragog kamenja” isklju?enih iz primjene tog sustava, predmet sa?injen od takvih kovina ili dragog kamenja mora imati funkciju koja se razlikuje od funkcije svojstvene materijalima od kojih je sa?injen, mora zadržati tu funkciju te biti prikladan za daljnju uporabu u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka.

34 Naprotiv, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u to?ki 72. svojeg mišljenja, ako predmet nema funkciju koja se razlikuje od funkcije svojstvene materijalima od kojih je sa?injen ili ako takvu drugu funkciju nije sposoban ispunjavati, posebni maržni sustav na njega se ne može primjenjivati zato što više nije u istom gospodarskom ciklusu i bit ?e koristan samo ako ga se preradi u novi predmet koji ?e imati novi gospodarski ciklus, slijedom ?ega nestaje rizik od dvostrukog oporezivanja koji je razlog uvo?enja maržnog sustava.

35 Me?u ?imbenicima o kojima treba voditi ra?una pri utvr?ivanju ulazi li u odre?enom slu?aju stvar koja je predmet preprodaje u kategoriju „rabljene robe” ili u kategoriju „dragocjenih kovina i dragog kamenja” nalaze se sve objektivne okolnosti u kojima je obavljena transakcija preprodaje. Naime, kao što proizlazi iz sudske prakse Suda, pojmovi prihva?eni u Direktivi o PDV-u objektivne su naravi i primjenjuju se neovisno o ciljevima i rezultatima konkretnih transakcija (vidjeti u tom smislu presudu od 6. srpnja 2006., Kittel i Recolta Recycling, C-439/04 i C-440/04, EU:C:2006:446, t. 41.).

36 Uzimanje u obzir ?imbenika kao što je namjera poreznog obveznika koji sudjeluje u transakciji stoga je, osim u iznimnim slu?ajevima, u suprotnosti s ciljevima zajedni?kog sustava PDV-a glede osiguravanja pravne sigurnosti i olakšavanja mjera povezanih s primjenom PDV-a kroz uzimanje u obzir objektivne naravi konkretne transakcije (presuda od 6. srpnja 2006., Kittel i Recolta Recycling, C-439/04 i C-440/04, EU:C:2006:446, t. 42. i navedena sudska praksa).

37 S druge strane, kako je to nezavisni odvjetnik naveo u to?kama 78. i 82. svojeg mišljenja,

Štampari kao što su predstavljanje dotičnih predmeta, metoda procjene njihove vrijednosti i metoda obračunavanja cijene, tj. u rasutom stanju (bruto/težina) ili na komad, predstavljaju objektivne karakteristike koje se valjano mogu uzeti u obzir.

38 S tim u vezi važno je dodati da, budući da porezna osnovica utvrđena prema maržnom sustavu treba proizlaziti iz obračuna koji omogućuje provjeru jesu li ispunjeni svi uvjeti za primjenu tog sustava (presuda od 18. siječnja 2017., Sjelle Autogenbrug, C-471/15, EU:C:2017:20, t. 43.), poslovne knjige preprodavatelja koji je obveznik poreza i s njima povezani računari mogu, osim u iznimnim slučajevima, pružiti objektivne informacije o predmetnoj transakciji i prodanim predmetima.

39 Slijedom svih navedenih razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 311. stavak 1. točka 1. Direktive o PDV-u treba tumačiti na način da pojam „rabljena roba” ne obuhvaća rabljene stvari koje sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje ako te stvari više ne mogu ispunjavati svoju prvotnu funkciju te su zadržale samo funkcije svojstvene tim kovinama ili dragom kamenju, a na nacionalnom sudu je da to provjeri uzimajući u obzir sve relevantne objektivne okolnosti svakog pojedinog slučaja.

Troškovi

40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Članak 311. stavak 1. točka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da pojam „rabljena roba” ne obuhvaća rabljene stvari koje sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje ako te stvari više ne mogu ispunjavati svoju prvotnu funkciju te su zadržale samo funkcije svojstvene tim kovinama ili dragom kamenju, a na nacionalnom sudu je da to provjeri uzimajući u obzir sve relevantne objektivne okolnosti svakog pojedinog slučaja.

Potpisi

* Jezik postupka: latvijski